

(Continuare din pag. 9: Despre pietre prețioase.)

Broșe din aur și argint, cu un safir cu asterisc, cu un brilliant mare și multe briliante mici. A fost făcută la Petersburg în 1908-1917 de către firma Bolin. Are ștampila SS (Sophia Schwan). Proprietate privată.
Foto: © W.A.Bolin.

GRUPUL DE MINERALE BERILIUM

Smaraldul

Din grupa de minerale beriliu, cel mai cunoscut este smaraldul. Numele este grecesc, dar în antichitate, toate pietrele cunoscute atunci de culoare verde erau numite smarald. Culoarea verde este dată de crom și câteodată și de vanadinum. Cel mai adesea smaraldul are impurități, care însă nu sunt considerate ca defecte, dacă aceste impurități nu sunt mari, ci mai degrabă indică autenticitatea pietrii. Aceste impurități sunt numite "jardin" de oamenii de specialitate. Pietrele clare sunt extrem de rare. Smaraldul are culoarea verde intensiv, verde gălbui și verde închis. Are duritatea 7 1/2-8, iar forma cristalinului este hexagonal; compoziția chimică este $Be_3 Al_2 Si_6 O_{18}$.

Broșe în platină cu briliante și smarald mare în mijloc. Executată de firma W.A.Bolin, Stockholm 1919. Etui original.
Foto: © W.A.Bolin.

Columbia este țara cu cele mai mari zăcăminte de smarald. Cea mai importantă mină se află la Muzo, la 100 km de Bogota. Indienii inka extrăgeau mineralul din această mină, dar cu timpul a fost uitată și abia în 1600 a fost redescoperită. Mine de smarald sunt și la Chivor, tot lângă Bogota. Și Brazilia are smarald în cantități considerabile, la Bahia, Gois și Minas Gerais. Prin anii '50 s-au găsit importante zăcăminte de smarald și în Rhodesia. Mai puțin importante sunt minele din Zambia, Tanzania, Pakistan, Australia, Austria. Există câteva smaralde mari care nu sunt mai puțin valoroase decât diamantele sau rubinele, de exemplu în tezaurul din Viena se găsește o ampullă de 12 centimetri, sculptată dintr-un singur cristal de smarald de 2.205 ct.

(Continuare în numărul următor.)

Anticarul Ulf Olsson: "SUEZIA ESTE O COMOARĂ CÂND ESTE VORBA DE MOBILĂ ȘI ARGINTĂRIE VECHIE."

Ulf Olsson în magazinul său de antichități.

Foto: O.Ciupitu / © CR.

Vis-a-vis de Bukowski se află un elegant magazin de antichități. Mobile gustaviene, oglinzi Louis XVI, vase Ming se văd prin vitrina pe două colțuri a magazinului. Nici o etichetă cu preturi nu se vede pe vreunul din obiecte. Văzându-l, mi-am adus aminte de o afirmație a directorului executiv de la Bukowski, Carl Gustaf Petersen, care spunea că magazinele de antichități au probleme de existență din cauza numeroaselor întreprinderi de licitație care există în Stockholm. Acest magazin nu confirmă întru totul afirmația lui Carl Gustaf Petersen, de aceea am intrat să-l întreb pe proprietar despre cum îi merg afacerile, dar și ca să admir obiectele expuse. După ce m-am prezentat proprietarului cine sunt și i-am explicat de ce doresc să stau de vorbă cu el, am început cu întrebarea tradițională:

Silvia Constantinescu: Te rog să te prezinti cititorilor mei.

Ulf Olsson: Mă numesc Ulf Olsson și împreună cu un companion la începutul anilor '80 am deschis o firmă care se numește "Polstjärna" (Steaua Nordului) în acest local în care suntem și astăzi.

S.C.: Carl Gustaf Petersen, directorul executiv de la Bukowski, îmi spunea că magazinele de antichități au probleme de existență. Se pare că ție îți merge însă bine.

U.O.: Vezi tu, el vorbește ca un om de licitații. Pentru el, cel mai important lucru este cât a vândut când a bătut cu ciocanul în masă. Important este numai suma finală câștigată din care ia 20%. Clienții vin și pleacă. Cu acești clienți face afaceri poate o singură dată. Noi suntem aici pe loc. Avem clienții noștri costanți față de care avem răspundere, atât față de cei care cumpără cât și față de cei care vând. Casele de licitații nu sunt chiar concurențele noastre, pentru că metodele noastre de lucru sunt diferite. De la licitații cumperi un obiect, pe care ai avut posibilitatea să-l vezi 2-3 zile expus în saloanele de licitație, în starea în care se găsește. La licitații, totul merge foarte repede, căci săptămâna sau luna următoare vin alte mărfuri. Mai întâi vreau să-ți spun că noi vindem și cumpărăm numai obiecte originale. Când noi cumpărăm un obiect pe care-l vindem mai departe, verificăm ca fiecare piesă să fie autentică, să nu se fi făcut vreo reparație care să schimbe autenticitatea piesei, căci la mobilele vechi de 200 de ani se poate să se fi făcut modificări, astfel ca din partea originală să fie rămas foarte puțin. Pentru aceasta noi angajăm pe cei mai pricepuți artizani care repară mobilele astfel ca să nu le distrugă autenticitatea. Cea mai mare problemă a noastră nu este concurența licitațiilor, ci să găsim mobile autentice.

S.C.: Care sunt sursele voastre de achiziții?

U.O.: Noi cumpărăm obiecte de artă atât de la licitații, cât și de la particulari. Suedia este o comoară când este vorba de mobile vechi sau argintărie din anii 1700. Nu uita că noi n-am avut războaie de mult.

S.C.: Cine are posibilitatea să cumpere de la tine?

U.O.: Avem mulți clienți străini, dar și suedezi. Înainte cumpărau intelectualii - medici, arhitecți, dar datorită sistemului de impozare și a devalorizării coroanei, puterea de cumpărare a acestei categorii a scăzut. Cei care cumpără astăzi sunt negustori, comercianți. Ei au bani!